

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Organismos Sillogikis Diacheirisis Dimiourgon Theatrikon kai Optikoakoustikon Ergon

Strona pozwana: Divani Akropolis Anonimi Xenodocheiaki kai Touristiki Etaireia

Interwient popierający żądania strony pozwanej: Xenodocheiako Epimelitirio tis Ellados

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Areios Pagos — Wykładnia art. 3 ust. 1 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. L 167, s. 10) — Pojęcie „udostępnienie utworu publiczności” — Utwory rozpowszechniane za pomocą odbiorników telewizyjnych zainstalowanych w pokojach hotelowych i podłączonych do anteny centralnej zainstalowanej w hotelu, bez żadnej innej interwencji ze strony prowadzącego hotel w zakresie odbioru sygnału przez jego klientów

Sentencja

Przez samą okoliczność zainstalowania w pokojach hotelowych odbiorników telewizyjnych i podłączenia ich do anteny centralnej hotelu, prowadzący hotel udostępnienia utwory publiczności, w rozumieniu art. 3 ust. 1 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym.

(¹) Dz.U. C 141 z 20.6.2009.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 1 kwietnia 2010 r. — Sony Logistics Europe B.V. przeciwko Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-153/10)

(2010/C 179/24)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Sony Logistics Europe B.V.

Strona pozwana: Staatssecretaris van Financiën

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo wspólnotowe, a w szczególności art. 12 ust. 2 i 5 i art. 217 ust. 1 WKC (¹) oraz art. 11 jego rozporządzenia wykonawczego (²) w związku z art. 243 WKC należy interpretować w ten sposób, że w postępowaniu dotyczącym pobranych należności celnych zainteresowany może zakwestionować to pobranie, przedkładając informację taryfową wydaną w innym państwie członkowskim dla takich samych towarów, która w owym momencie była jeszcze podważana na drodze sądowej, lecz ostatecznie została sprostowana?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: czy zgłaszający, który przy składaniu zgłoszeń celnych o dopuszczenie do swobodnego obrotu działa we własnym imieniu i na własny rachunek, może w takim przypadku jak tu omawiany powołać się skutecznie na wiążącą informację taryfową, w odniesieniu do której osobą uprawnioną nie jest on sam, lecz spółka powiązana, na której zlecenie zgłaszający dokonał wspomnianych zgłoszeń celnych?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie: czy prawo wspólnotowe stoi na przeszkodzie, aby w takim przypadku jak tu omawiany zainteresowany mógł się skutecznie powołać na krajowy akt prawny zawierający określone instrukcje, w którym władze krajowe wzbudzają uzasadnione oczekiwania co do możliwości powołania się, w odniesieniu do klasyfikacji towarowej zgłoszonych towarów, na informację taryfową wydaną osobie trzeciej dla takiego samego towaru?

(¹) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 302, s. 1).

(²) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 253, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji wydanego w dniu 20 stycznia 2010 r. w sprawie T-460/07 Nokia Oyj przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 1 kwietnia 2010 r. przez Nokia Oyj

(Sprawa C-154/10 P)

(2010/C 179/25)

Język postępowania: fiński

Strony

Wnoszący odwołanie: Nokia Oyj (przedstawiciel: adwokat C. Rehaag)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), Medion AG

Strona pozwana: Administración General del Estado

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku w sprawie T-460/07
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o uchylenie wyroku w sprawie T-460/07, uzasadniając to tym, że w wyroku tym Sąd błędnie przyjął istnienie w przypadku znaków towarowych LIFE i LIFE BLOG prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd i w ten sposób niewłaściwie zastosował art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94⁽¹⁾. W związku z powyższym Sąd naruszył prawo Unii.

W zakresie podobieństwa znaków towarowych Sąd stwierdził wprawdzie, że przedmiotem porównania są znaki LIFE i LIFE BLOG, jednak następnie postąpił w sposób oczywiście sprzeczny z tym stwierdzeniem, opierając podobieństwo znaków jedynie na elemencie LIFE jednolitego znaku towarowego LIFE BLOG.

W tym kontekście Sąd dokonał błędnej oceny kategorii konsumentów, którzy należą do docelowego kręgu odbiorców, i sposobu, w jaki konsumenci postrzegają znaki towarowe, naruszając w ten sposób zasady uznane w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 2 kwietnia 2010 r. — Banco Vizcaya Argentaria, S.A. przeciwko Administración General del Estado

(Sprawa C-157/10)

(2010/C 179/26)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Supremo (Hiszpania)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Banco Vizcaya Argentaria, S.A.

Pytania prejudycjalne

Czy art. 63 i 65 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie normom prawa krajowego (wynikającym z jednostronnie przyjętych przepisów lub z postanowień umowy dwustronnej o unikaniu podwójnego opodatkowania międzynarodowego) stanowiącym, że w ramach podatku dochodowego od osób prawnych, w szczególności w zakresie przepisów dotyczących unikania podwójnego opodatkowania, wyłączona jest możliwość odliczenia kwoty podatku należnego w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej z tytułu przychodów uzyskanych na terytorium tych państw i podlegających tam opodatkowaniu, w sytuacji gdy kwota ta, mimo że należna, nie została zapłacona ze względu na zastosowanie zwolnienia, ulgi podatkowej lub jakiegokolwiek innej korzyści podatkowej?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nr 12 de Sevilla — Hiszpania w dniu 7 kwietnia 2010 r. — Francisco Javier Rosado Santana przeciwko Consejería de Justicia y Administración Pública de la Junta de Andalucía

(Sprawa C-177/10)

(2010/C 179/27)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nr 12 de Sevilla

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Francisco Javier Rosado Santana

Strona pozwana: Consejería de Justicia y Administración Pública de la Junta de Andalucía

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy ww. dyrektywę Rady 99/70/WE⁽¹⁾ z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącą Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartej przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC), należy interpretować w ten sposób, że okoliczność, iż Trybunał Konstytucyjny jednego z państw członkowskich Unii orzekł, iż ustanowienie różnych praw dla pracowników służby cywilnej i urzędników służby cywilnej tego państwa może nie być sprzeczne z jego Konstytucją, musi oznaczać wyłączenie stosowania ww. przepisu wspólnotowego w dziedzinie służby cywilnej tego państwa?